DACIADA

CONCURS ORGANIZAT DE C.N.E.F.S.

PENTRU UN MARŞ

AL COMPETIŢIEI SPORTIVE NAŢIONALE

În vederea creării unui marş al competiţiei sportive naţionale **DACIADA**, Consiliul Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport instituie un concurs public, deschis tuturor compozitorilor şi poeţilor, membri ai Uniunilor de creaţie, precum şi compozitorilor amatori.

La crearea pieselor muzicale se va avea în vedere faptul că activitatea sportivă este îndrăgită şi practicată de mase largi, îndeosebi de tineret.

DACIADA, competiţie sportivă cu caracter naţional, are ca scop cuprinderea întregului tineret, elevi, studenţi, militari, a maselor largi de oameni ai muncii de la oraşe şi sate, în practicarea sistematică şi organizată a exerciţiilor fizice şi sportului, în vederea dezvoltării armonioase fizice şi morale, întăririi sănătăţii şi călirii fizice, ridicării continue a capacităţii de muncă şi creaţie.

În acelaşi timp, competiţia naţională **DACIADA** va constitui un mijloc important de depistare a elementelor talentate, de îmbunătăţire a performanţelor sportive la toate ramurile de sport, îndeosebi la cele olimpice.

Competiţia sportivă **DACIADA** se organizează la toate ramurile de sport, separat pentru cele două domenii: sport de masă şi sport de performanţă — cu ediţie de vară şi de iarnă — constituind principala manifestare sportivă din ţara noastră care va cuprinde pe lîngă întrecerile polisportive şi ansambluri de masă.

Compoziţiile muzicale realizate în formă definitivă prin colaborare directă între compozitori şi poeţi — muzică şi text — purtînd un motto, vor fi trimise, în două exemplare, pînă la 1 aprilie 1977, pe adresa Consiliului Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport, str. Vasile Conta nr. 16, sector 1, Bucureşti, cu menţiunea: „DACIADA — PENTRU CONCURSUL DE CÎNTECE SPORTIVE".

Pentru cea mai valoroasă compoziţie, apreciată că întruneşte toate calităţile pentru **„MARŞUL DACIADEI"**, Consiliul Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport va acorda, pe baza propunerilor făcute de un juriu format din reprezentanţi ai C.N.E.F.S., Uniunii Compozitorilor şi Uniunii Scriitorilor:

— un premiu unic în valoare de 12 000 lei (muzică şi text).

În afara lucrării premiate vor putea fi achiziţionate unele piese muzicale considerate de valoare.

„MARŞUL DACIADEI" din România va fi cîntat la toate concursurile competiţiei naţionale **DACIADA** — ediţia de vară şi de iarnă — va fi difuzat şi popularizat în rîndul maselor prin radio, televiziune şi staţiile de amplificare de la bazele sportive.

După „Cupa 16 Februarie" la lupte greco-romane

MULŢI TINERI SELECŢIONAŢI ÎN LOTUL REPREZENTATIV

La sfîrşitul săptămînii trecute s-a disputat primul concurs de selecţie la lupte greco-romane, dotat cu „Cupa 16 Februarie". Întrecerile au avut un caracter inedit, meciurile disputîndu-se după un sistem experimentat pentru prima oară la noi: timpul de luptă a fost scurtat, limitîndu-se la numai două reprize a cîte trei minute. Aceasta este o nouă modificare pe care F.I.L.A. intenţionează să o aducă regulamentului său în scopul dinamizării luptei, pentru ca această disciplină sportivă să capete o mai mare spectaculozitate.

Vorbind despre concursul propriu-zis, trebuie să spunem că el a scos în evidenţă buna pregătire (L.C. Dacia Piteşti), la 52 kg şi **Ion Draica** (Farul Constanţa), la 82 kg.

Lista tinerilor luptători remarcaţi cu prilejul acestor întreceri este mult mai lungă: **Fl. Gheorghe** (C.F.R. Timişoara), **N. Horinceanu** (Dinamo), **I. Pruteanu** (Steaua), **M. Balaur** (Nicolina Iaşi), **Şt. Negrişan** (Farul Constanţa), **N. Lupu** (Gloria Buzău), **D. Obrocea** (Dinamo), **N. Olteanu, V. Mihai, N. Vlad** (Farul), **I. Butucaru** (S.C. Bacău), **C. Mărgineanu** (Electroputere Craiova), **I. Răduţescu** (Aluminiu Slatina), **S. Chircan** (Steagul roşu Braşov), **I. Savin** (Dinamo), **V. Andrei** (Progresul Buc.), **N. Minea** (Rapid) etc.

Ceea ce a surprins neplăcut

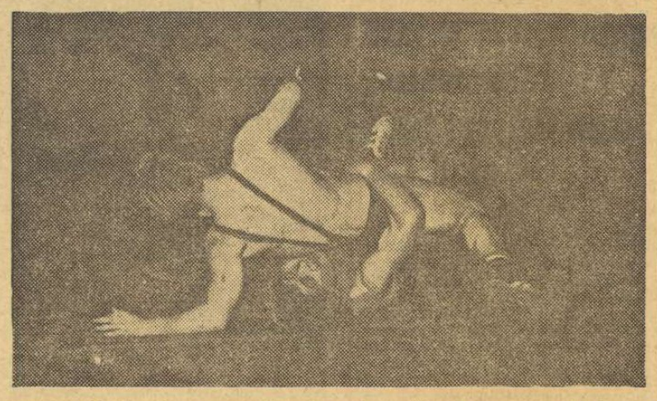

Juniorul N. Zamfir *(Dacia Piteşti) — învingătorul categoriei 52 kg — executînd o centurare laterală în meciul cu* Fl. Avram *(Carpaţi Sinaia)*

şi capacitatea de a obţine performanţe viitoare ale mai multor tineri luptători, mulţi dintre ei fiind incluşi în lotul reprezentativ în vederea participării la diferite competiţii internaţionale din acest an. Regulamentul concursului interzicînd participarea sportivilor peste 25 de ani, ca şi a celor din lotul olimpic (1976), a dat posibilitatea unor tineri (majoritatea juniori) să se afirme, unii dintre ei reuşind chiar să încheie victorioşi întrecerea cu adversarii lor seniori. Dintre cei mai merituoşi învingători se cuvin amintiţi **Constantin Scuturici** (Dinamo), la 48 kg, **Nicolae Zamfir** a fost absenţa reprezentanţilor unor centre care altă dată ne obişnuiseră cu rezultate bune în creşterea tinerilor luptători. **N-am văzut nici un sportiv de la Oradea, Reşiţa, Cluj-Napoca, Arad, Tulcea, Lugoj, localităţi în care sportul luptelor are o veche şi frumoasă tradiţie.** Ce se întîmplă oare în secţiile din oraşele respective? Acolo nu există luptători care vor să se afirme? Sau consiliile judeţene pentru educaţie fizică şi sport nu sînt interesate să aibă reprezentanţi în lotul naţional al acestei importante discipline olimpice? Apreciem că întrebărilor de faţă le vor da răspunsul cei care au atribuţii în domeniul luptelor din centrele respective.

Revenind la întrecerile disputate în sala Dinamo din Capitală, ne simţim obligaţi să afirmăm că echilibrul valoric existent între majoritatea concurenţilor, ca şi timpul redus de luptă au făcut ca întîlnirile să fie foarte dinamice, procedeele spectaculoase de atac fiind prezente în majoritatea disputelor. Antrenorul emerit **Ion Corneanu** s-a declarat satisfăcut de nivelul concursului, de numărul mare de tineri care au realizat progrese însemnate, apreciind că luptele greco-romane din ţara noastră dispun de multe rezerve de talente pentru a se putea menţine şi pe viitor în rîndul fruntaşelor pe plan mondial. În acelaşi timp, s-a constatat faptul că **unii luptători foarte bine dotaţi fizic, deci capabili de performanţe apreciabile, s-au prezentat la „Cupa 16 Februarie" insuficient pregătiţi**, motiv pentru care n-au putut obţine rezultatele scontate. În rîndul acestora îi amintim pe M. Dumitru (A.S.A. Bacău), V. Gabor (Aluminiu Slatina), C. Mărgineanu (Electroputere Craiova) etc., sportivi care n-au reuşit să atingă în acest moment un grad adecvat de pregătire. Dar calendarul competiţional al federaţiei de lupte — destul de bogat — le oferă şi alte posibilităţi de verificare.

Mihai TRANCĂ

PE CÎND UN „PRODUS" AL ŞCOLII SPORTIVE DE ATLETISM ÎN ARENA OLIMPICĂ?

Radiografia atletismului

Şcoala sportivă de atletism din Bucureşti, creată în 1968, este cea mai veche unitate specializată a acestui sport. În acelaşi timp ea este, prin numărul de elevi-atleţi angrenaţi, ca şi prin numărul cadrelor de specialitate care se ocupă de pregătirea lor (23), cea mai puternică unitate a atletismului nostru pentru juniori. Alături de Liceul din Cîmpulung Muscel, şcoala de atletism din Bucureşti domină competiţiile interne, în aer liber sau pe teren acoperit, rezervate juniorilor. Este normal să fie aşa, altfel nu şi-ar justifica existenţa.

O analiză sumară a bilanţului şcolii în cei opt ani de la înfiinţare apare în primă instanţă spectaculos: 142 titluri cucerite la diferite campionate republicane, alte 400 locuri pe podium şi 1000 de atleţi clasaţi între primii opt concurenţi. Au ieşit în această perioadă pe porţile şcolii 5 sportivi care, la absolvire sau în activitatea ulterioară la alte cluburi, au primit titlul de maestru al sportului: Elena Mîrza, Cristine Goşler, Niculina Ilie-Vasile, Mihaela Stoica-Dumitrescu, Mihai Zară. Alţi 34 s-au ridicat pînă la nivelul categoriei I de clasificare, unii dintre ei numărîndu-se printre buni specialişti interni la cîteva probe: Marin Iordan, Gheorghe Crăciunescu, Antoaneta Iacob, Virgil Costache, George Dumitrescu etc.

Acest bilanţ trebuie privit însă şi din alt unghi. **Eficienţa Şcolii sportive de atletism trebuie calculată prin contribuţia la formarea unor sportivi care să reprezinte atletismul românesc în confruntările internaţionale.** Or, din acest punct de vedere, aprecierea se schimbă. Dacă unii dintre atleţii citaţi mai sus au făcut parte, în diferite ocazii, din echipele reprezentative de seniori şi juniori în unele meciuri inter-ţări, la Jocurile Balcanice sau chiar la „Cupa Europei", aducîndu-şi contribuţii mai mari sau mai mici la succesele echipelor, trebuie să subliniem că **nici un elev (sau fost elev) al şcolii de atletism nu a concurat la Jocurile Olimpice (München sau Montreal) sau la campionatele europene de seniori (în aer liber sau în sală), ca să nu mai vorbim de obţinerea unei distincţii la aceste competiţii de maximă anvergură!**

Este adevărat, la încheierea vîrstei junioratului elevii-atleţi părăsesc şcoala, iar afirmarea pe plan internaţional la 18—19 ani este dificilă; tocmai de aceea am urmărit firul carierei celor mai bune produse ale şcolii după absolvire. Or, nici după 4—5 ani de activitate la alte cluburi — aproape în exclusivitate din Bucureşti — nu putem găsi în rîndul celor citaţi (pe care îi socotim drept cei mai reprezentativi) valori de prim rang la eşalonul internaţional.

S-ar putea spune că aceasta nu constituie în primul rînd vina profesorilor şcolii. Cu foarte puţine excepţii, **pînă în toamna trecută transferul aducea şi schimbarea antrenorului. Lipsa de colaborare între antrenorul care preia şi cel care predă poate constitui o explicaţie a unor plafonări, regrese sau chiar dispariţii. Trecerea de la junior la senior a constituit un moment de grele pierderi pentru atletismul nostru,** chiar a unor talente de „24 de carate". Nu ştim însă dacă argumentul rezistă de această dată, pentru **că nu cunoaştem vreun caz în care un talent deosebit crescut la Şcoala sportivă de atletism** — şi astăzi oricine îşi poate da seama dacă la 18—19 ani un sportiv este talentat, dacă produsul „e de calitate sau nu — **să se fi pierdut sau să fi fost „stricat" de un alt antrenor.**

În cei opt ani de activitate, de la şcoala de atletism au fost transferaţi 160 de sportivi. Dintre aceştia mai sînt în activitate doar 36. Aceste cifre nu pot să ne mulţumească, cum nu îi pot mulţumi, credem, nici pe profesorii a căror muncă este ilustrată de cifrele de mai sus. Ele pun într-o altă lumină bilanţul şcolii. Un calcul sumar este edificator. Acceptînd o medie de 20 de profesori în cadrul catedrei în fiecare an — numărul a fost mai mic uneori, alteori a depăşit cifra medie — şi raportînd-o la numărul sportivilor transferaţi (160), ar însemna că în cei opt ani fiecare profesor a „lansat" în fiecare an... cîte un singur atlet! Şi, după cum s-a putut vedea, nu de cea mai înaltă valoare! Dacă aceasta este „producţia" celei mai mari unităţi specializate în activitatea cu juniorii (şi aritmetica nu poate fi contrazisă...) ce pretenţii mai putem avea de la asociaţiile şi secţiile mici, din Capitală sau din provincie, încadrate cu o normă sau două? Şi, totuşi, în alte părţi, în secţii mai puţin puternice s-au format valori autentice, fruntaşi ai atletismului nostru, nume cunoscute în arena internaţională. Ajungem, în ultimă instanţă la pasiune, la stilul şi metodele de muncă, la capacitate profesională...

★

În toamna trecută au absolvit şcoala o serie de atleţi cotaţi printre cei mai buni juniori ai ţării: Niculina Ilie-Vasile, Mihaela Stoica-Dumitrescu, George Dumitrescu, Virgil Costache. Majoritatea au rămas, datorită înţelegerii clubului la care s-au transferat (Dinamo) în pregătirea profesorilor care i-au descoperit şi format. Îi vom vedea în viitor concurînd şi afirmîndu-se la J.O., la campionatele europene sau la alte competiţii de anvergură pe ei sau pe ceilalţi fruntaşi de acum ai şcolii (Marcel Bogdan, Sorin Tirichită etc.)?

Începînd cu anul şcolar 1976—1977 şcoala sportivă de atletism s-a reorganizat pe catedre de specialitate pe probe, cărora le revine sarcina de a dirija selecţia şi pregătirea în diferite specialităţi. Am vrea să credem că şcoala de atletism s-a maturizat. Majoritatea profesorilor de aici — tineri şi foarte tineri — au crescut şi s-au format profesional odată cu şcoala. **Este momentul ca roadele experienţei acumulate, a capacităţii lor, să se exprime nu numai în obţinerea unor locuri fruntaşe la întrecerile interne ale juniorilor, ci în creşterea unor elemente talentate, valoroase, de care atletismul românesc are imperioasă nevoie. Atunci vom putea spune că şcoala sportivă de atletism, principalul rezervor, unitatea de bază a acestui sport, îşi atinge pe deplin menirea.**

Vladimir MORARU

Sportul, şcoală a educaţiei

FIECARE EXCURSIE, O LECŢIE DE PATRIOTISM

La Şcoala generală nr. 198 din Capitală pasiunea pentru sport începe de la directorul acesteia, prof. **Stelian Cucu**, adept convins al drumeţiilor.

— Din relatările unor cadre de specialitate din şcoala dv. am înţeles, tovarăşe director, că printre activităţile sportive de masă cărora le acordaţi o atenţie deosebită se numără şi turismul. Cărui fapt se datoreşte aceasta?

— Motivele sînt multiple. Mai întîi, indicaţiile din documentele de partid, în care se precizează că turismul este un mod ideal şi la îndemîna oricui de a face mişcare, de a practica sportul în aer liber, pentru întărirea sănătăţii şi călirea organismului. Este un mare adevăr. O practică îndelungată ne-a dovedit că turismul, excursiile cu elevii, avînd programe de activităţi instructive şi cultural-educative judicios întocmite, aduc o contribuţie deosebită, nebănuit de mare la realizarea sarcinilor instructiv-educative ale şcolii. Ele ne oferă prilejul de a face multă mişcare cu copiii, dar şi de a le preda adevărate lecţii de educaţie patriotică, de comportare demnă în mijlocul colectivităţii.

— Cîţi elevi din şcoală sînt angrenaţi în activitatea turistică?

— Practic, toţi elevii. Şi iată cum. În programul de activităţi cultural-sportive este prevăzută obligativitatea, pentru toate clasele, de a efectua, pe trimestru, cel puţin un tur al oraşului Bucureşti şi o excursie dincolo de linia de centură, la obiective economice şi de interes turistic. Sînt excursii de o zi, cel mult două zile. În vacanţe organizăm, începînd de la clasa a V-a şi excursii în circuit, de 7—10 zile, de fiecare dată pe un alt traseu. Astfel, la plecarea din şcoală, elevii pot spune că au văzut întreaga ţară, au străbătut cu pasul cele mai pitoreşti regiuni.

— Aţi putea să ne precizaţi cîteva trasee şi locuri?

— Desigur. În jurul Capitalei: Snagov, Mogoşoaia, Cernica, Brăneşti (unde au fost organizate atractive concursuri de orientare sportivă). Am fost, apoi, în zona subcarpatică a Moldovei, cu bază la Slănicul Moldovei. De aici am vizitat platforma industrială de pe Valea Trotuşului, Humuleştiul, Bacăul, Piatra Neamţ, Pasul Oituz. Un lot de elevi a fost plecat în zona Cluj — Vatra Dornei, altul în Oltenia. În general, se pleacă în grupe de cîte 40 de elevi. Am însoţit numeroase loturi şi am avut multe prilejuri de satisfacţie, ca pedagog, urmărind activitatea complexă şi entuziastă care se desfăşoară în timpul drumeţiilor. Pot să vă spun că întregul succes al activităţii turistice depinde de modul cum este ea organizată, de pregătirea cadrelor care o conduc.

— Vă rugăm, tovarăşe director, să ne daţi cîteva exemple de profesori care au contribuit, cu pasiunea lor, la succesele de care ne vorbiţi.

— Sînt numeroşi. Spre exemplu: **Filofteia Voicu, Mihaela Marinescu, Aurelian Dumitrescu, Viorica Ochiş...**

Viorel TONCEANU

AVANTAJUL TERENULUI, DAR CALITATEA SPECTACOLULUI?

Cuplajul voleibalistic programat acum cîtva timp în Galaţi a stîrnit o mare nedumerire în rîndul numeroşilor iubitori ai voleiului din acest oraş. Mai ales în rîndul celor care nu au putut să asiste la meciuri, deşi s-au dus la sală cu această intenţie. Nedumerirea lor a fost cu atît mai mare, cu cît în Galaţi există o sală a sporturilor care oferă condiţiile cele mai bune pentru vizionarea spectacolelor sportive şi locuri suficiente, în timp ce conducerea Clubului sportiv universitar se încăpăţînează să programeze partidele de volei din campionatul primei divizii în săliţa Facultăţii de educaţie fizică, lipsită de cele mai elementare condiţii: nu există spaţiu suficient aici pentru jucători, darmite pentru public, iar aerisirea este de-a dreptul precară.

La cuplajul cu pricina a fost o aglomeraţie de nedescris, mulţi dintre spectatori renunţînd pînă la urmă să mai „guste", în această conjunctură, spectacolul. Ciudat ni se pare faptul că, în ziua respectivă (30 ianuarie), în marea şi confortabila sală a sporturilor nu fusese programat decît un meci de baschet din cadrul diviziei şcolarilor! Conducătorii clubului studenţesc găsesc însă de cuviinţă că numai în săliţa proprie se creează o ambianţă propice (n.r. — propice victoriei gazdelor?). Din ce alte motive se pune embargo folosirii sălii sporturilor şi asigurării unor vizionări în condiţii civilizate? **(T. SIRIOPOL**, coresp.).

ECOURI LA... „PĂSĂRI CĂLĂTOARE"

Din partea unui grup de muncitori de la Întreprinderea de postav din Buhuşi, în numele cărora semnează **Teodor Ţinucă**, am primit la redacţie o scrisoare a cărei temă a fost sugerată de articolul intitulat **„Păsări călătoare"**, apărut la rubrica noastră cu două săptămîni în urmă. În cuprinsul scrisorii, se deplînge practica unor cluburi de a racola, prin diverse mijloace, sportivi gata formaţi, pentru a căror pregătire se fac eforturi deosebite în unităţile în care încep performanţa. Şi, pentru exemplificare, ni se prezintă situaţia divizionarei A feminine de handbal, Textila Buhuşi, care a rămas fără cîteva jucătoare valoroase, componente ale lotului reprezentativ. Acestea au fost legitimate de Ştiinţa Bacău (este vorba de **Maria Vieru, Maria Stoleru, Florea Riţa ş.a.**).

„...la ora actuală, muncitorii întreprinderii noastre nu mai au practic nici un fel de sport în oraşul lor. Dacă la Buhuşi se formase un nucleu foarte bine închegat la handbal feminin, iată-l astăzi dărîmat datorită celor care vor neapărat să aibă şi ei echipă în A. Dar cu munca şi roadele muncii altora".

În continuare, în scrisoare se arată că acţiunile de racolaj au un efect descurajator pentru cei care lucrează în domeniul sportului şi că acum **„la noi, la Buhuşi, activitatea se rezumă la stringerea cotizaţiei pentru sport, şi atît".**

Firească, nu este unicul caz în care cluburi sportive cu condiţii materiale superioare se înfruptă din munca celor mai mici, fiind preocupate mai puţin de întărirea pepinierei proprii şi mai mult de... întinderea laţului pentru „capturarea" unor „păsări călătoare", a unor sportivi lipsiţi de afecţiune şi respect faţă de culorile asociaţiei în care cresc şi se afirmă, sportivi pentru care ataşamentul faţă de un colectiv sau altul depinde de avantajul care li se oferă... Dar numai aceste „păsări călătoare" sînt de condamnat? Desigur, nu. Poate într-o măsură şi mai mare, ademenitorii lor!

ATITUDINI

● **PASIUNE.** Între handbalistele sibiene de mare perspectivă se află şi Mioara Hoffner de la Şcoala sportivă Sibiu în vîrstă de 16 ani, eleva Liceului real-umanist din Cisnădie, componentă a lotului naţional de junioare participant la „Turneul Prietenia", dovedeşte o pasiune exemplară pentru sportul îndrăgit. Ca dovadă, ea a jucat în „Cupa de iarnă" (competiţie locală, de pregătire) în echipele ambelor şcoli sportive sibiene şi, de asemenea, are drept de participare (şi participă în baza dublei legitimări) la meciurile de campionat ale divizionarei B, C.S.M. **„Deşi locuieşte la Cisnădie, unde pe lîngă învăţătură se ocupă şi de gospodărie şi de îngrijirea celor doi fraţi mai mici (fiind orfană de mamă), Mioara Hoffner vine cu regularitate la antrenamente, se pregăteşte cu conştiinciozitate şi este principala realizatoare în echipele de junioare şi seniore"** — ne spunea antrenorul de la C.S.M., prof. **Lucian Albu.** Felicitări şi ei, şi profesoarei **Lucreţia Ocneanu**, care o formează ca sportivă de performanţă. **(I. IONESCU**, coresp.)

● **MĂSURĂ PENTRU MĂSURĂ.** După cum am informat la timpul cuvenit, voleibalistul Dan Girleanu de la Politehnica Timişoara a avut un gest de totală nesportivitate în sala din Bacău, la meciul pe care echipa sa îl susţinea cu Viitorul. Supărat pe o decizie a arbitrilor în final de set, el a şutat mingea în tavan spărgînd cîteva lămpi de neon şi provocînd astfel întreruperea meciului pentru degajarea terenului de cioburi. Pentru acest gest, arbitrul l-a eliminat din joc. Printr-o scrisoare, conducerea clubului sportiv timişorean ne face cunoscut faptul că Girleanu, aflat la prima abatere, a fost sancţionat cu **mustrare scrisă cu avertisment.** Totodată, au fost luate şi unele măsuri de ordin administrativ...

● **FAIR-PLAY RECIPROC.** Reproducem din scrisoarea trimisă de conducerea clubului sportiv „Universitatea" Iaşi, prin care sîntem rugaţi să transmitem mulţumiri arbitrilor **V. Sidea** şi **P. Cîrligeanu** pentru competenţa şi autoritatea dovedite în conducerea partidelor de handbal susţinute de echipele Universităţii ieşene în compania formaţiilor Mureşul Tg. Mureş şi Voinţa Odorhei: **„Cu toate că studenţele au pierdut partida cu Mureşul Tg. Mureş într-un final dramatic, după ce au avut două goluri avans, cei doi arbitri au ţinut în mînă un joc dificil şi au fluierat fără menajamente, corect. În partida cu Voinţa Odorhei au avut, de asemenea, o prestaţie excelentă".** Ce să mai adăugăm la aceste dovezi reciproce de fair-play? Decît: tot aşa, înainte!

ACTUALITĂŢI DIN HANDBAL

„U" Timişoara — Radnicki, în C.C.E.

Joi, la ora 18, se dispută, în sala Olimpia din Timişoara, partida retur (din cadrul sferturilor de finală ale Cupei campionilor europeni la handbal feminin) dintre UNIVERSITATEA TIMIŞOARA şi RADNICKI BELGRAD. În meciul-tur, disputat la Belgrad, campioana Iugoslaviei a cîştigat cu 18—11.

Aşadar, pentru ca Universitatea Timişoara să se califice în semifinalele C.C.E. este nevoie să învingă la 8 goluri diferenţă sau numai la 7, cu condiţia ca Radnicki să marcheze mai puţin de 11 goluri. Sarcină extrem de dificilă pentru echipa pregătită de Constantin Lache! În primul rînd, Radnicki are în formaţie jucătoare de valoare internaţională recunoscută **(Suprinovici, Leutar, Kitici** ş.a.), apoi Universitatea Timişoara nu reuşeşte în ultimul timp să-şi fructifice valoarea, îndeosebi în atac. Dificil nu înseamnă însă şi imposibil. Cu **Niculina Sasu** coordonatoare abilă şi eficientă, cu interii **(Doina Cojocaru, Darinca Marcov)** în formă, cu jucătoarele de semicerc **(Terezia Popa, Natasa Vezelici, Cristina Petrovici, Nadire Luţaş)** decise să facă totul şi — mai ales — cu portarii **(Cornelia Iepure, Lidia Stan)** în „zi mare", timişorencele pot să depăşească şi acest handicap cvasiinsurmontabil. Handicap pe care şi l-au creat la Belgrad, cînd au marcat mult prea puţine goluri pentru o echipă de asemenea valoare şi pretenţii.

Meciul Universitatea Timişoara — Radnicki Belgrad va fi arbitrat de cuplul cehoslovac **Sladky — Korec.**

Steaua — Gloria Arad 25-14

Marţi dimineaţă s-a disputat în sala Victoria din Ploieşti meciul restanţă din etapa a XVII-a a Diviziei A de handbal masculin dintre **Steaua** şi **Gloria Arad.** Rezultat final: 25—14 (10—9). Aşa cum ne transmite corespondentul nostru **O. Bălteanu**, în prima repriză — cînd Steaua a jucat fără Voina, Birtalan şi Kicsid — meciul a fost echilibrat. La reluare, campioana — în formaţie completă — s-a detaşat net. Au marcat: **Drăgăniţă** 11, **Voina** 3, **Stöckl** 3, **Kicsid** 2, **Dan Petru** 2, **Birtalan** 1, **Roşu** 1, **Cehli** 1 şi **Croitoru** 1 — pentru Steaua, **Bürger** 5, **Schragner** 2, **Ienea** 2, **Kolleth** 2, **Bugariu** 2 şi **Ball** 1 — pentru Gloria.

Clasamentul Diviziei A (m)

1. STEAUA	17	17	0	0	391-271	34
2. Dinamo Buc.	17	15	1	1	333-225	31
3. H.C. Minaur	17	9	1	7	352-320	19
4. Dinamo Bv.	17	8	2	7	309-291	18
5. Ştiinţa Bacău	17	7	2	8	259-266	16
6. Poli Timiş.	17	7	2	8	271-280	16
7. Relonul	17	6	2	9	283-307	14
8. „U" Bucureşti	17	4	5	8	211-247	13
9. „U" Cj.-Napoca	17	5	2	10	275-310	12
10. Gloria Arad	17	5	2	10	279-321	12
11. C.S.U. Galaţi	17	5	1	11	233-302	11
12. C.S.M. Borzeşti	17	4	0	13	282-338	8

Simbătă şi duminică, campionatele de sală ale seniorilor

ATLEŢII FRUNTAŞI ŞI DATORIILE LOR

Simbătă şi duminică sala „23 August" din Bucureşti va fi, ca de obicei, gazda celei mai importante competiţii interne a sezonului atletic de sală — Campionatele republicane ale seniorilor. Într-un sezon scurt — şi, s-o spunem, destul de sărac —, „naţionalele" reprezintă primul punct de interes major pe agenda competiţională a actualului „indoor". Celelalte două sînt „Cupa de Cristal", tradiţionalul concurs internaţional (programat tot la Bucureşti, la 25—26 februarie), şi campionatele europene (Barcelona, 12—13 martie).

La sfîrşitul acestei săptămîni, atletismul nostru va lua, practic, startul în noul ciclu olimpic. Responsabilităţile sînt mai mari, la fel pretenţiile şi aşteptările iubitorilor acestui sport, cărora atleţii fruntaşi le-au rămas datori în ultimul timp. Există însă premise care ne fac să credem că s-a pornit... cu dreptul.

Să notăm în primul rînd iniţiativa federaţiei de a acorda drept de participare la campionatele ţării doar atleţilor care au trecut probele de control pe grupe de probe în „sesiunile" stabilite de F.R.A. Trecerea probelor de control a însemnat o verificare (la nivel centralizat) a pregătirii efectuate în perioada de iarnă şi, alăturată obligativităţii obişnuite de îndeplinire a standardurilor de participare, are menirea să asigure un nivel calitativ superior campionatelor ţării.

Cîteva rezultate interesante realizate în probele de control, unele performanţe reuşite la campionatele municipale sau în concursul internaţional de la Budapesta, ne îndreptăţesc să aşteptăm obţinerea unor cifre spectaculoase. Pentru cei care vizează participarea la campionatele continentului ele ar reprezenta convertirea standardurilor fixate de F.R.A. Iată-le: **masculin:** 60 m — 6,5, 60 mg — 7,8, lungime — 7,85 m, înălţime — 2,18 m, triplusalt 16,60 m, prăjină — 5,30 m, greutate — 19,20 m; **feminin:** 60 m — 7,1, 60 mg — 8,2, lungime — 6,40 m, înălţime — 1,87 m, greutate — 18,80 m. (Nu am trecut probele de la 400 m în sus, care nu se aleargă în ţară).

Mulţi dintre fruntaşii noştri nu au concurat încă în acest sezon. Campionatele naţionale reprezintă pentru ei primul — şi poate ultimul! — test în vederea europenelor, pentru că este greu de crezut că în cele două săptămîni care vor urma pînă la „Cupa de Cristal" se pot schimba (îmbunătăţi) multe lucruri. Sperăm deci într-o abordare serioasă, responsabilă, a campionatelor de sîmbătă şi duminică. Nădăjduim că prima întîlnire importantă cu elita atletismului românesc ne va aduce satisfacţiile dorite. Şi, repetăm, datorate!

Vl. M.

★

Cîteva amănunte privind recenta participare a unor atleţi români în concursul de la Budapesta. La triplusalt, printre învinşii lui Bedrosian se numără doi săritori cu rezultate peste 16,50 m în sezonul trecut: Biskupski (Polonia) 16,14 m la Budapesta şi Hegedus (Iugoslavia) 16,13 m. La 200 m, Claudiu Suselescu l-a întrecut pe renumitul sprinter polonez Zenon Nowosz (21,79 — 21,82).

În proba de 1 500 m cîştigată de Skowronek (Polonia) în 3:44,4, Gheorghe Ghipu s-a clasat pe locul 5 cu 3:47,3, iar Petre Lupan a ocupat locul 8 cu 3:48,7. Pe aceeaşi poziţie s-a situat Nicolae Voicu la 3 000 m cu timpul de 8:19,4.

CONDIŢIILE EXISTENTE PERMIT O AFIRMARE ŞI MAI VIGUROASĂ

(Urmare din pag. 1)

treţinere pentru femei — deşi sînt forme simple de atragere a oamenilor în practicarea exerciţiilor fizice — sînt neglijate. S-a criticat, totodată, faptul că se manifestă încă tendinţa ca la fazele judeţene ale unor întreceri de masă să fie chemaţi participanţi, cîteodată în număr destul de mare, numai „pentru a face prezenţă", neglijîndu-se latura cu adevărat eficientă, aceea a mutării centrului de greutate al tuturor manifestărilor sportive de masă la nivelul claselor, anilor de studii, grupelor sindicale, atelierelor, secţiilor, sectoarelor.

Un bilanţ satisfăcător a prezentat informarea în ceea ce priveşte activitatea sportivă de performanţă. Un număr de 12 sportivi au obţinut, în 1976, titluri de campioni naţionali, alţi 4 devenind recordmani republicani; echipa de lupte greco-romane a C.S.M. Suceava a promovat în prima divizie a ţării, iar echipele de volei şi rugby ale aceluiaşi club au şanse de a promova în Divizia A. S-a subliniat, totuşi, pe bună dreptate că **„valoarea performanţelor sportivilor din judeţ se află sub nivelul condiţiilor materiale create".** Acestea — condiţiile materiale — au crescut vizibil în anul 1976: s-a dat în folosinţă patinoarul artificial din Suceava, iar stadionului Municipal i s-au adus serioase îmbunătăţiri; stadionului din Vatra Dornei, celor din Gura Humorului şi din Cîmpulung le-au fost ataşate fie tribune noi, fie anexe necesare procesului de instruire.

Referindu-se la bilanţul bogat în realizări al anului 1976, tovarăşul **Miron Olteanu**, secretar al C.N.E.F.S., a mulţumit Comitetului judeţean Suceava al P.C.R. pentru sprijinul acordat mişcării sportive, pentru îndrumarea permanentă de care aceasta s-a bucurat în toate acţiunile întreprinse. Vorbitorul a subliniat, totodată, că faţă de resursele materiale şi umane de care dispune această parte a ţării, se aşteaptă ca în viitor contribuţia judeţului Suceava să fie mai substanţială, atît în privinţa sportului de performanţă, cît şi în atragerea unui număr mai mare de oameni ai muncii la practicarea exerciţiilor fizice şi sportului.

Concluziile plenarei au fost expuse de tovarăşul **Valerian Găină**, secretar al Comitetului judeţean Suceava al P.C.R. Vorbitorul a subliniat succesele înregistrate în mişcarea sportivă, dar a precizat că acestea trebuie considerate doar ca o bază de pornire în îndeplinirea sarcinilor mult mai mari şi mai complexe. **„Planul aprobat de Biroul comitetului judeţean de partid** — a arătat vorbitorul — **trebuie acum defalcat pe fiecare activist, pe fiecare asociaţie sportivă. Condiţiile materiale şi umane de care dispunem ne îngăduie să ne afirmăm în continuare atît în sportul de masă, cît şi în cel de performanţă de cel mai ridicat nivel".**